

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Kanton Središnja Bosna / Srednjobosanski Kanton

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 49 0 K 062209 24 Kž
Novi Travnik, 20.03.2024. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudaca: Vesna Vujica kao predsjednica vijeća, te Lazarela Porić i Darmin Avdić, kao članovi vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Lidije Kolak, u kaznenom predmetu protiv optuženog A.S. zbog kaznenog djela Posjedovanje i omogućavanje uživanja opojnih droga iz članka 239. stav 3. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbi optuženog izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Kiseljaku broj 49 0 K 062209 22 K od 25.10.2023. godine, na sjednici vijeća, održanoj dana 20.03.2024. godine donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba optuženog A.S. se odbija kao neutemeljena i potvrđuje se presuda Općinskog suda u Kiseljaku broj 49 0 K 062209 22 K od 25.10.2023.godine.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Kiseljaku broj 49 0 K 062209 22 K od 25.10.2023. godine, optuženi A.S. oglašen je krivim da je počinio kazneno djelo Posjedovanje i omogućavanje uživanja opojnih droga iz članka 239. stav 3. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine za koje je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 4 (četiri) mjeseca. Temeljem odredbi članka 202. istog Zakona optuženi je obavezan da naknadi troškove paušala u iznosu od 70,00 KM u roku od 15 dana od pravomoćnosti presude. Istom presudom na temelju odredbe člana 78. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine optuženom je izrečena zaštitna mjera trajnog oduzimanja predmeta, opojne droge „cannabis“ neto mase 1,270 grama i 1,543 grama pojedinačno upakovana u 2 (dva) pvc paketića, i opojna droga amfetamin neto mase 1,310 grama, te je odlučeno da se isti imaju uništiti po pravomoćnosti presude.

Pravovremeno izjavljenom žalbom presudu Općinskog suda u Kiseljaku broj 49 0 K 062209 22 K od 25.10.2023. godine osporava optuženi A.S. Žalba je izjavljena zbog odluke o kazneno pravnoj sankciji i troškovima postupka. Konačno se u žalbi predlaže da se žalba uvaži, osporena presuda preinači i optuženom izrekne blaža kaznenopravna sankcija, te ga se oslobodi troškova kaznenog postupka.

Odgovor na žalbu je podnio kantonalni tužitelj i u istom naveo da tužiteljstvo smatra da će se sa izrečenom kaznom postići svrha kažnjavanja, a kako je optuženi povratnik u vršenju kaznenih djela to se s blažim kažnjavanjem ne bi postigla svrha kažnjavanja, jer ranije izrečena uvjetna osuda nije optuženog odvrtila od činjenja kaznenih djela, zbog čega predlažu da se žalba optuženog odbije kao neutemeljena i potvrdi prvostupanjska presuda.

Postupajući sukladno članku 319. stav 8. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, a obzirom da stranke nisu tražile da budu obavještene o sjednici vijeća drugostupanjskog suda, sjednica je održana bez njihove nazočnosti.

Sud je osporenu presudu preispitao u granicama žalbenih navoda /odgovarajuća primjena odredbe čl. 321. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine/, kao i po službenoj dužnosti, pa je nakon ovakvog preispitivanja osporene presude odlučio kao u izreci rukovodeći se slijedećim razlozima:

Optuženi A.S. na početku žalbe prvo navodi okolnosti koje je prvostupanjski sud cijenio kod odmjeravanja kazne, a potom ističe da je kazna prestrogo odmjerena iz razloga što je optuženi priznao krivnju na samom početku glavnog pretresa, da je imao neznatnu količinu opojne droge. U pogledu troškova postupka navodi da prvostupanjski sud zanemaruje činjenicu da se optuženi nalazi na izdržavanju kazne već duži vremenski period, (a i prije toga je bio u pritvoru), te je objektivno bio lišen mogućnosti ostvarivanja zarade, a osim toga je otac četvero malodobne djece o kojima se mora brinuti, tako da bi plaćanjem troškova sigurno bila dovedena u pitanje kako njegova, tako i egzistencija njegove malodobne djece.

Kada se dovedu u vezu ovi žalbeni navodi sa obrazloženjem osporene presude onda se može zaključiti da su isti neutemeljeni. Naime, prvostupanjski sud je prilikom odmjeravanja vrste i visine kazneno-pravne sankcije na strani optuženog kao olakotne okolnosti cijenio priznanje kaznenog djela i da je otac četvero djece, dok je kao otegotne okolnosti cijenio raniju osuđivanost optuženog kao i da je počinio istovrsno kazneno djelo u vremenu provjeravanja.

Sve naprijed navedeno u cijelosti prihvata i ovaj sud. Dakle, olakotna okolnost jeste činjenica da je optuženi otac četvero malodobne djece i da je priznao počinjenje kaznenog djela i time doprinio brzini i efikasnosti provedenog kaznenog postupka. Međutim, suprotno prednje navedenom na strani optuženog su se stekle otegotne okolnosti koje je pravilno prvostupanjski sud cijenio kao takve, a pri tome nije iskoristio mogućnost propisanu člankom 64. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine i optuženom nije opozvao prethodno izrečenu uvjetnu osudu. Naime, iz izvoda iz kaznene evidencije UP Sarajevo broj 02/5-2-03-8-2/157 od 19.1.2022. godine proizlazi da je optuženi A.S. presudom Općinskog suda u Sarajevu broj 65 0 K 691826 19 K koja je postala pravomoćna 30.9.2019. godine zbog kaznenog djela iz članka 239. stav 3. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, tada optuženom izrekao uvjetnu osudu kojom ga je osudio na kaznu zatvora u trajanju od 8 mjeseci sa periodom provjere od 2 godine. Pravilno prvostupanjski sud nalazi da je konkretno kazneno djelo počinjeno dana 20.11.2021. godine optuženi počinio u vremenu provjeravanja, ali i da je time optuženi postao specijalni povratnik jer je počinio istovrsno kazneno djelo iz čega se zaista mogao izvesti zaključak da prethodno izrečeno upozorenje uz prijetnju kaznom nije postiglo svrhu kažnjavanja jer je optuženi samo dvije godine nakon izricanja uvjetne osude ponovno počinio istovrsno kazneno djelo. Slijedom navedenog može se zaključiti da su žalbeni navodi optuženog koji se odnose na vrstu i visinu izrečene kazne neutemeljeni, te je i ovaj sud mišljenja da se sa izrečenom kazneno-pravnom sankcijom može u cijelosti postići svrha kažnjavanja, kako prema samom optuženom, tako i prema budućim počiniteljima ovakvih ili sličnih kaznenih djela i istovremeno preventivno djelovati na konkretnog počinitelja zbog čega se žalba optuženog zbog odluke o kazni pokazuje neutemeljenom.

Žalbu je optuženi uložio iz zbog odluke o troškovima kaznenog postupka gdje prigovara da obvezivanje na snošenje tih troškova bi dovelo u pitanje egzistenciju kako njegovu, tako i njegovih četvero djece.

Preispitujući ovaj žalbeni osnov sud je prvenstveno izvršio uvid u izreku osporene presude i utvrdio da je optuženi obvezan da naknadi troškove paušala u iznosu od 70,00 KM, koji se utvrđuju u skladu sa dužinom i složenošću kaznenog postupka. Optuženi je obvezan da snese minimalne troškove kaznenog postupka. Ovdje treba posebno naglasiti da optuženi ni na ročištu za preispitivanje izjave o priznanju krivnje nije sudu predočio niti jedan dokaz vezan za svoju materijalnu situaciju, a što nije učinio ni uz žalbu u kojoj prigovara obvezi da snese troškove kaznenog postupka. Ovaj sud također nalazi da iznos od 70,00 KM na čije snošenje je obvezan optuženi na ime troškova kaznenog postupka zaista nije iznos koji bi toliko opteretio optuženog da bi došla u pitanje egzistencija njegova ili egzistencija njegove djece. Ovo osobito iz razloga jer optuženi ima mogućnost da za vrijeme izdržavanja kazne zatvora ostvari određeni prihod radom, pa stoga nisu ispunjene pretpostavke da se udovolji žalbi optuženog u pogledu obveze snošenja troškova paušala zbog čega je i u tom dijelu žalba optuženog odbijena kao neutemeljena.

Kod ovakvog stanja u spisu valjalo je žalbu optuženog A.S. odbiti kao neutemeljenu, osporenu presudu prvostupanjskog suda potvrditi, a sve temeljem ovlasti iz odredbe čl. 328. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine.

POUKA:

Protiv ove presude nije dozvoljena žalba.

Zapisničar
Lidija Kolak

Predsjednica vijeća

Vesna Vujica